

Països Catalans

Paraula d'ex-president

Pasqual Maragall va presentar les seves memòries el dia 30 de novembre. Jordi Pujol i Heribert Barrera van participar en la presentació d'un llibre de converses entre ells dos, el 3 de desembre.

BARCELONA ■ Enric Rimbau

Alliberats del càrrec institucional, és habitual que els ex-presidents diguin molt més que no mai havien dit com a presidents. Els darrers dies ha estat el torn dels dos darrers ex-presidents de la Generalitat de Catalunya, Pasqual Maragall i Jordi Pujol, aquest últim acompanyat d'un altre ex-president, el del Parlament, Heribert Barrera.

L'ex-president Maragall ha presentat les seves memòries, *Oda inacabada. Memòries* (RBA). Hi fa un repàs de la seva vida en l'àmbit personal i polític. En el primer àmbit, mostra un Maragall íntim, familiar i que afronta decididament la dura experiència com a malalt d'Alzheimer, la seva causa de lluita principal ara mateix. De fet, indiscutiblement, *Oda inacabada. Memòries* ens presenta essencialment un retrat d'allò més humà de l'ex-president.

Però també hi desgrana la seva trajectòria política. I ho fa passant pels dolços episodis de la Barcelona olímpica, però sense descuidar-se les espines del seu pas per la Generalitat, inclosa la retirada i la decepció amb Zapatero, que ha deixat molt avall les expectatives que inicialment havia despertat en Maragall; tampoc no oblidar el desencís amb la formació que va presidir, el PSC, i les dificultats amb

l'actual direcció dels socialistes catalans, incloent-hi l'actual president, José Montilla. Així i tot, a l'acte de presentació de les memòries —el 30 de novembre prop passat al Palau de la Música—, que es va acabar convertint en un multitudinari homenatge a l'ex-president, Maragall deixà clar que el llibre no pretenia passar comptes amb ningú, i que lamentava que algú considerés que el movia la rancúnia.

Sigui com sigui, ja fa temps que Maragall ha deixat de sentir el pes de la institució i parla més lliurement que no havia fet mai fins ara. Precisament, uns dies abans de la presentació del llibre, a la conferència "Catalunya, Europa, Euroregió", dins el tercer Congrés Catalanista, Pasqual Maragall va demanar —contra allò que defensa el seu ex-partit, el PSC— una manifestació d'un milió de persones i un nou referèndum si el Tribunal Constitucional espanyol canvia l'Estatut, atès que considera que el text ja fou negociat i retallat en passar per la comissió constitucional del parlament espanyol, i que va ser aprovat pel poble de Catalunya en referèndum. Maragall va recordar que els ciutadans de Catalunya ja van votar que sí al text i, per aquest motiu, si es modifica, "cal que se'ls torni a preguntar".

Però Maragall no ha estat l'únic ex-president a defensar posicions que no són les corresponents a la dels seus hereus, exactament. L'ex-president de la Generalitat, Jordi Pujol, va expressar, en unes declaracions a TV3, que considerava que un referèndum no havia de ser necessàriament la resposta a una possible sentència adversa del Tribunal Constitucional contra l'Estatut. "Encara que en teoria seria lògic", el president va puntualitzar que "és molt possible que no sigui el camí que s'hagi d'agafar". "Una altra cosa és que convingui fer-ho o no, perquè el país ja està molt sacsejat i castigat", va afegir. Aquestes declaracions, naturalment, van ser celebrades pel portaveu del PSC, Miquel Iceta, i per la presidenta del PP a Catalunya, Alicia Sánchez-Camacho. Potser per això mateix, Pujol va aprofitar l'acte de presentació del llibre *Toc d'alerta* (Dèria), un recull de converses entre l'ex-president Pujol i l'ex-president del Parlament Heribert Barrera, moderades pel director de l'edició digital del diari *Avui*, Salvador Cot, per rectificar i afirmar que és partidari de recórrer a un referèndum si el Tribunal Constitucional retalla l'Estatut, perquè considera que resultaria "lògic i obligat" de convocar-lo, tal com va proposar el president de CiU, Artur Mas, perquè, "en democràcia, és l'únic que va a missa". Precisament Barrera, sobre aquesta possibilitat, tampoc no acaba de coincidir amb els seus hereus, l'actual direcció d'ERC, partidària de convocar un referèndum i de cercar una resposta unitària entre les formacions catalanes. Barrera va defensar que la convocatòria d'un referèndum seria el més lògic en un "país normal", però aquest no és el cas de Catalunya i Espanya. De manera que considera que seria una resposta poc efectiva. Així mateix, l'ex-president del Parlament i d'ERC es va mostrar partidari que el catalanisme prioritzi una resposta contundent, en cas d'una nova retallada de l'Estatut, per damunt d'una d'unitària, que, com que haurà de tenir consens, serà impossible que sigui contundent.